

ΚΑΤΑΣΚΗΝΩΣΗ 2018

Ἐν παντὶ εὐχαριστεῖτε

Μέ τή χάρη τοῦ Θεοῦ λειτούργησαν καί φέτος οἱ κατασκηνώσεις τῆς Ἀδελφότητάς μας, τῶν ἀρρένων στήν Παλαιά Καστανοῦσα καί τῶν θηλέων στά Ἄνω Πορόια Σερρών. Αἰσθανόμαστε ἰδιαίτερα τήν ἀνάγκη νά εὐχαριστήσουμε τόν δωρεοδότη Κύριο, ὅχι μόνο ἐπειδή τό ὄνομα τῆς φετινῆς κατασκήνωσης ἦταν «Ἐν παντὶ εὐχαριστεῖτε», ἀλλά καί γιά τήν πλούσια εὐλογία καί ἀσφάλεια πού ἀπλόχερα μᾶς χάρισε σέ ὅλες τίς κατασκηνωτικές περιόδους. Εὐχαριστοῦμε ἐπίσης τόν ἐπίσκοπο τῆς τοπικῆς ἐκκλησίας σεβασμιώτατο Μακάριο γιά τήν πατρική εὐχή καί εὐλογία, μέ τήν ὁποία περιβάλλει κάθε χρόνο τή διακονία μας.

Καρδιόβγαλτη ἡ εὐχαριστία μας στούς δωρητές τῆς Ἀδελφότητας, μέ τή βοήθεια τῶν ὁποίων ἀποπερατώθηκε καί νέο συγκρότημα θαλάμων στήν Καστανοῦσα. Δόθηκε ἔτσι ἡ εὐλογία σέ περισσότερους νά ἀπολαύσουν τήν κατασκηνωτική ζωή. Ἡ χαρά καί ὠφέλεια πού ὅλοι ἀποκόμισαν ἀποτυπώνεται καί στίς ἐντυπώσεις τῶν κατασκηνωτῶν πού παρατίθενται στή συνέχεια:

«Ὅλο τόν χειμῶνα στό κατηχητικό μας στό Λύχνο, κουβεντιάσαμε γιά τό πόσο ὥραϊα θά περάσουμε στήν κατασκήνωση. Περίμενα μέ μεγάλη ἀγωνία τήν ἡμέρα πού θά πῆγαινα γιά πρώτη φορά στήν Καστανοῦσα

σάν κατασκηνωτής. Πέρασαμε ακόμη πιό όμορφα άπ' ό,τι περίμενα. Μοϋ άρεσαν πολύ τά όμαδικά παιχνίδια όπως τά τακάκια, οί σταθμοί καί τό παιχνίδι τοϋ δάσους. Τά άπογεύματα στό άμφιθέατρο ξεσηκώναμε τήν κατασκήνωση μέ τό τραγούδι μας καί άκούγαμε τά ώραία μαθήματα τοϋ άρχηγοϋ. Όλες οί μέρες ήταν γεμάτες. Παιχνίδια, πρωταθλήματα ποδοσφαίρου καί χάντμπολ, πορείες αλλά καί άγιογραφικός διαγωνισμός. Όλα τά ζήσαμε στήν κατασκήνωσή μας. Αυτό πού δέν θά ξεχάσω καί θά προσπαθήσω νά τό θυμάμαι όλη τή χρονιά είναι κατί πού είπε ό π. Μιχαήλ: «Νά μή ζητάμε μονάχα αλλά καί νά εύχαριστοϋμε τόν Θεό γι' αυτά πού μās δίνει καί γιά ό,τι έχουμε». Γι' αυτό, Σ' εύχαριστώ Χριστέ μου γιά τό δώρο τής κατασκήνωσης. Εύχαριστώ "έν παντί".

Ν.Σ., περίοδος Δ' - Ε' Δημοτικοϋ

«Αυτή ήταν ή 4η χρονιά πού πήγα στήν κατασκήνωσή μας στήν Καστανούσα. Μοϋ άρεσε πού έγινε καί ή 7η σκηνή καί ήμασταν περισσότερα παιδιά στό παιχνίδι. Τά τραγούδια φέτος είχαν πιό πολύ σχέση μέ τήν πατρίδα καί ιδιαίτερα μέ τή Μακεδονία. Ό ένθουσιασμός ήταν ακόμα μεγαλύτερος κατά τήν «ήμέρα πατρίδας», ιδιαίτερα στήν παρέλαση πού κάναμε κρατώντας τίς σημαίες πού έφτιαξε ή κάθε σκηνή.

Θυμάμαι τίς ώρες πού κάναμε προσευχή στόν πλάτανο κάτω άπό τόν σταυρό καί πόσο προσπαθούσαμε όλοι νά είμαστε προσεκτικοί, γιατί μάθαμε πώς προσευχή χωρίς προσοχή δέν είναι προσευχή. Χάρηκα πού πήρα μέρος στόν άγιογραφικό διαγωνισμό γιατί έτσι έμαθα άρκετά πράγματα. Τό σπουδαιότερο ήταν ότι πήρα τήν άπόφαση νά διαβάζω κάθε μέρα Καινή Διαθήκη γιά νά ώφελοϋμαι συνέχεια. Θά προσπαθώ νά θυμάμαι μέσα στή χρονιά τά ένδιαφέροντα μαθήματα πού άκουσα, νά τά εφαρμόζω καί νά εύχαριστώ "έν παντί", όπως μās έλεγε καί τό

ὄνομα τῆς κατασκήνωσής μας. Εὐχομαι νά περάσει γρήγορα ἡ χρονιά καί νά ξαναβρεθοῦμε στήν ἀγαπημένη μας κατασκήνωση».

Χ.Ε. περίοδος Στ' Δημοτικοῦ - Α' Γυμνασίου

«Εὐχαριστῶ τήν κατασκήνωση γιά ὅλα! Πρῶτα ἀπ' ὅλα ὅμως εὐχαριστῶ τόν Θεό πού φρόντισε καί φέτος τά λεφτά ἀπό τά κάλαντά μου νά φτάσουν γιά νά μπορέσω νά πάω στήν Καστανούσα. Ὅλα τά ἔζησα μέ πολλή χαρά! Τήν πρωινή γυμναστική, τά ἀμέτρητα παιχνίδια μέ τά συνομαδopουλὰ μου, τήν πορεία στό βουνό, τά ὠφέλιμα μαθήματα, τά πεντανόστιμα φαγητά, τή νυχτερινή μελέτη τοῦ

ἑναστρου οὐρανοῦ! Αὐτό πού μέ ἐντυπωσίασε περισσότερο ἦταν ἡ «ἡμέρα πατρίδας» πού εἶχε ὠραῖο στολισμό, τραγούδια γιά τή Μακεδονία μας, παρέλαση, ὁμιλίες καί πατριωτικά συνθήματα. Νιώθω εὐγνωμοσύνη γιά ὅλους ὅσοι ἀκού-

ραστα ἐργάζονται γιὰ νά ἀπολαμβάνουμε ἐμεῖς τήν κατασκήνωση. "Ένα μεγάλο εὐχαριστῶ σέ ὅλους ὅσοι μᾶς διακονοῦν! Τό καλοκαίρι τελειώνει, ὅμως κρατῶ στήν καρδιά μου τή χαρά τῆς κατασκήνωσης, τή συναντῶ στήν προσευχή καί εὐχαριστῶ τόν Θεό γιὰ ὅλα».

Α.Π., περίοδος Β' - Γ' Γυμνασίου

«Όλη ἡ φετινή χρονιά κύλησε μέ ἕνα καί μόνο στόχο: Πότε θά ξαναβρεθοῦμε στήν κατασκήνωση. Ὡστόσο, ἡ περίοδος τοῦ Λυκείου ξεπέρασε κάθε προσδοκία μου. Τί νά πρωτοπεῖ κανεῖς γιὰ αὐτή τή συγκλονιστική ἐμπειρία; Μοῦ ἔρχονται στό μυαλό ὅλες οἱ ἀξέχαστες στιγμές! Μακρινές πορεῖες σέ δύσβατα μονοπάτια, νοστιμότατα φαγητά ἀπό τούς μάγειρες καί τίς μαγείρισσές μας, γιὰ νά ἱκανοποιήσουν κάθε κατασκηνωτή, πρωταθλήματα, ὁμαδικά παιχνίδια καί πολλές ἀκόμη διασκεδαστικές δραστηριότητες. Αὐτό, ὅμως, πού μέ συγκλόνισε καί μέ ἄφησε ἄφωνο εἶναι τά μαθήματα τοῦ ἀρχηγοῦ, τοῦ π. Μιχαήλ, ἀλλά καί τοῦ κ. Κουντουρά, τόν ὁποῖο εἶχαμε τήν εὐκαιρία νά ἀπολαύσουμε γιὰ ἕνα ἀπόγευμα. Ὅλες αὐτές οἱ μοναδικές ἐμπειρίες δυνάμωσαν τή φλόγα τῆς πίστεως, θεμελίωσαν τήν ἀγάπη μας γιὰ τόν Χριστό, δίνοντας σέ ὅλους κίνητρο νά συνεχίσουμε νά ἀγωνιζόμαστε γιὰ τή Βασιλεία τῶν Οὐρανῶν».

Α.Κ., Περίοδος Λυκείου

«Μετά ἀπό ἀκόμα μία κουραστική χρονιά μέ τίς σχολές μας, τά μαθήματά μας καί τίς ὁποιες ὑποχρεώσεις εἶχε ὁ καθένας, ἔφτασε ἐπιτέλους ὁ καιρός νά ἐπιστρέψουμε ἐκεῖ πού οἱ περισσότεροι ἀπό ἐμᾶς ἔχουμε τίς ωραιότερες ἀναμνήσεις τῆς ζωῆς μας. Μετά ἀπό ἕνα χρόνο μέσα στή φασαρία τῆς πόλης ἀνεθήκαμε καί πάλι στόν χώρο τῆς κατασκήνωσης, ὅπου γεμίζουμε τίς μπαταρίες μας μέ πνευματική ἐνέργεια. Αὐτό

είναι τό αποτέλεσμα προφανώς, όταν για 7 μέρες βρίσκεσαι σέ έναν τόπο χωρίς τόν θόρυβο του κόσμου, αλλά

περισσότερο όταν για 7 μέρες, όπου κι αν βρίσκμαστε, νιώθουμε την παρουσία του Χριστού, ό,τι κι αν κάνουμε γίνεται μόνο μέ τή βοήθειά του καί γίνεται μόνο για νά δοξάσουμε τό άγιο όνομά του. Πήγαμε πορείες, παίξαμε στά γήπεδα μέ τίς ώρες καί πάντα ένιωθες ότι κάποιος μάς προστάτευε. Άκούσαμε τόν θείο λόγο, προσευχηθήκαμε μέ κατάνυξη. Θερμή είναι ή εύχή όλη αύτή ή πνευματική τροφή πού λάβαμε νά μάς κρατήσει μέ ταπείνωση κοντά στόν Χριστό για νά δοξάζουμε πάντα τό όνομά Του.

Α.Τ.

περίοδος Φοιτητών

«Η πολυπόθητη στιγμή για όλους έφθασε καί αύτό φάνηκε από τήν άθρόα καί έγκαιρη προσέλευση των 90 κατασκηνωτών στήν περίοδο άνδρών στήν Καστανούσα. Ζήσαμε ένα εύλογη-

μένο - ὅπως τό χαρακτηρίσαμε - λειτουργικό καί διδακτικό «Ἅγιο Ὄρος» γιά τρεῖς ἡμέρες, μέ Ἑσπερινούς καί θεῖες Λειτουργίες, μέ τήν εὐκαιρία τῆς ἐορτῆς τῶν Δώδεκα Ἀποστόλων καί τῆς Κυριακῆς. Ἡ ἀναμονή τῶν πνευματικῶν ἐνασχολήσεων, πρὸς ὠφέλεια τῆς ψυχῆς καί τοῦ πνεύματος, ἔφερε καρπούς. Ἡ λαχτάρα γιά ἐμβάθυνση στά πλούσια νοήματα τῶν ὁμιλιῶν, ὀδηγοῦσε τά μέλη αὐτῆς τῆς περιόδου, νά συζητοῦν στόν ἴσκιον τῶν πλατάνων. Τό τέλος βρῆκε τοὺς συμμετέχοντες σέ μία ἐσωτερικὴ πνευματικὴ εὐφορία κατάνυξης

καί γλυκειᾶς συντριβῆς τοῦ ἐγώ, στήν ἀναγνώριση τῶν λαθῶν καί τῶν σφαλμάτων. Ἡ ὁμολογία ὧν, ἀλλά ἰδιαίτερα ὧν γεύθηκαν γιά πρώτη φορά αὐ-

τήν τήν πρωτόγνωρη ἐμπειρία, ἦταν μεστή εὐχαριστίας, πρὸς αὐτοὺς πού μᾶς χάρισαν αὐτήν τήν ἱερὴ πανδαισία. Ἡ λαχτάρα παραμένει μία καί μοναδική: Πότε θά συναντηθοῦμε καί πάλι γιά ἀκόμη μία πλούσια πνευματικὴ τροφοδοσία».

Ε.Χ.,
περίοδος Α' - Β' Ἀνδρῶν

ΠΟΡΟΪΑ

Κύλησε ό χρόνος τόσο γρήγορα τό φετινό καλοκαίρι! Θαρρείς καί ήταν όλόκληρο ένα συνεχόμενο όνειρο. Ένα όνειρο γλυκό ζωντανεμένο πάνω στήν άγαπητή μας πλαγιά, πού όλο τόν χρόνο καρτερούσε αυτές τίς μέρες νά ανοίξει τήν άγκαλιά της καί νά ύποδεχτεί τά παιδιά της, μικρά καί μεγάλα, γνωστά καί καινούργια. Τό φετινό της όνομα μία από τίς πιό δυνατές άγιογραφικές προτροπές: «έν παντί εύχαριστείτε» (Α΄ Θε 5,18). Έγινε τραγούδι, σύνθημα, ύμνος καί προσευχή στά χείλη όλων μας... Καί τώρα στό κλείσιμο του καλοκαιριου άναπολώντας ό,τι θαυμαστό βιώσαμε από τήν πρώτη μέρα ως τά τέλη του Αυγούστου ξεχειλίζει καί πάλι ή ύπαρξη από εύχαριστίες για τά πάντα, για όλα. Μιά σύσσωμη προσευχή εύγνωμοσύνης...

Εύχαριστούμε, Κύριε, πού μās άξίωσες νά χαρούμε μέ τή χαρά των μικρών παιδιών σου, τά όποια παρόλη τήν κακοκαιρία καί τίς βροχές άρκετων ήμερών ζούσαν μέ ένα πρωτόγνωρο ένθουσιασμό. Έμοιαζε μαζί μέ τίς ξαφνικές μπόρες νά στάλαζε ό ουρανός σέ αντίβαρο διπλή καί τριπλή τή θεία χάρη στίς παιδικές καρδιές, πού γίνονταν θεαματικά δεκτικές. Τόσο πηγαία καί ζωντανά τραγουδήθηκε από τά χείλη αυτών των παιδιών ό ύμνος: «Τών άγγέλων τό τραγούδι “εύχαριστώ”, άς ύψώσει τή γη στόν ούρανό!». Καί, καθώς ύψωναν μέ ζήλο καί παλμό τά χεράκια τους, γίνονταν οί στίχοι θερμή προσευχή για

όλο τόν ταλαιπωρημένο κόσμο μας, θυμίμα εύωδιαστό πού εύάρεστα έφτανε κάθε μέρα στόν Θεό.

Εύχαριστούμε, Κύριε, για τίς αλλοιώσεις πού ψηλαφήσαμε στίς έφήβους του Γυμνασίου καί

του Λυκείου. "Εβλεπες μάτια νεανικά νά δι-
ψοῦν γιὰ τὴν ἀλήθεια, νά θέλουν νά ἀξιο-
ποιήσουν κάθε λεπτό -γιατί οἱ μέρες εἶναι
λίγες-, νά ἀναζητοῦν τὰ μυστικά τῆς κα-
τασκλήνωσης, νά ἀναφωνοῦν πῶς «ἔδω
ἀνακαλύπτουμε διαμάντια μικρά καί
μεγάλα καί θέλουμε νά τὰ πάρουμε
ὅλα». Τό πιό συγκινητικό ἦταν ἓνα μο-
ναδικό πνεῦμα μαθητείας καί ἑκατοντά-
δες ἀπορίες πού γιὰ πρώτη φορά ἴσως
περιστρέφονταν ὅλες γύρω ἀπό τή μιά καί
καίρια ἐρώτηση: πῶς νά ἀγαπήσω ἀληθινά
τόν Θεό; Πῶς νά μὴν ἀπαντήσει ὁ Θεός καί
νά μὴ χαριτώσει αὐτές τίς ἐφηβικές

ψυχές πού τόλμησαν καί κατέθεσαν πο-
λύ εἰλικρινά στό πετραχήλι τοῦ πνευματικοῦ

ὅλη τή σκόνη τοῦ κόσμου; Πῶς νά μὴ σταθεῖ μαζί μέ τόν Ἀι-
Γιώργη προστασία καί βοηθός αὐτῶν τῶν κοριτσιῶν ἡ ἀγία
Μαρίνα, πού τὴν ἐπικαλούμασταν καθημερινά ὡς μεγάλη
ἀδελφή μας; Ἔτσι τὴν πανηγυρίσαμε στή γιορτὴ τῆς κι
ἔτσι νιώθαμε τὴν μεσιτευτική παρουσία τῆς ιδιαίτερα τίς
ῶρες τῆς προσευχῆς, τότε πού ὅλα σιωποῦσαν καί ἀνα-
πέμπαμε ἱκεσίες καί δεήσεις

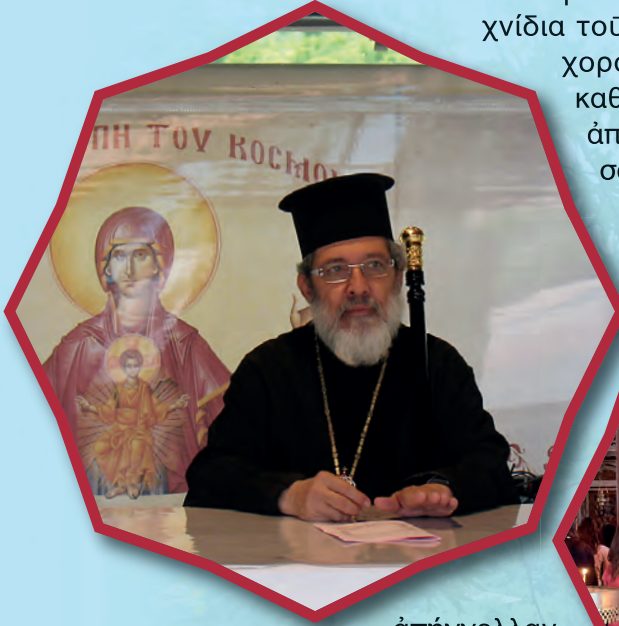
μυστικές ταυτόχρονα ἢ
σέ ἀλυσίδα πού
ἀπλωνόταν
μέσα στῆς νυ-
χτιάς τὴν κα-
τανυκτικὴ ἀ-
τμόσφαιρα. Κι
ἄκουγες ἀπό
τά χεῖλη πού
γεύτηκαν πρῶ-
τη φορά τέτοια
εὐτυχία στὴν προσευχή:

«Ἦταν τόσο ὥραϊα, νά τό κάνουμε
κι ἄλλη φορά!» ἢ «Νά ξυπνήσουμε
μέσα στὴ νύχτα κι αὐριο!».

Εὐχαριστοῦμε, Κύριε, γιατί ἀντι-
κρύσαμε νιάτα σταθερά δικά Σου, φοι-
τήτριες συνειδητοποιημένες πού ἤρθαν σ' αὐτὴ
τὴν πλαγιά μόνο καί μόνο γιὰ νά Σέ συναντήσουν. Καί
Σ' εὐχαριστοῦμε ἀκόμη πιό πολύ πού ἀνταποκρίθηκες στὴ λαχτάρα τῶν παι-

διών σου. Ζητούσαν παράταση όχι στά πρωτότυπα παιχνίδια του γηπέδου ούτε στους παραδοσιακούς χορούς και τά τραγούδια. Παρακαλούσαν καθημερινά νά ακούσουν κάτι περισσότερο από τόν λόγο του Θεού. Κι ήταν νά χαίρεσαι και νά καμαρώνεις κάθε πρωί πού οί κατασκηνώτριες

ἀπήγγελλαν ἀπ' ἔξω περικοπές τῆς ἁγίας Γραφῆς. Κι ἂν ὁ παλμός σέ κάθε πνευματική εὐκαιρία ἦταν ἔντονος, ὁ ἐνθουσιασμός γιά τήν πολυαγαπημένη πατρίδα παρέμενε καθημερινά ἀμείωτος.

Φέτος ὁ Ἑθνικός Ὕμνος σέ κάθε ἔπαρση καί ὑποστολή σημαίας λεγόταν μέ μία σοβαρότητα καί ἱερότητα πού δέν εἶχε προηγούμενο. Σέ κάθε περίοδο ἔγιναν γιορτές, παρελάσεις, ἐκδηλώσεις ὅπου δέσποζε ἡ γαλανόλευκη καί τό δεκαεξάκτινο ἀστέρι τῆς Βεργίνας. Ὁ χορός πού ἐπικράτησε ἦταν «Μακεδονία ξακουστή» καί κάθε σκηνή ἐξέφραζε μέ τόν δικό της καλλιτεχνικό τρόπο τήν ἀγάπη τῆς γιά τή φιλότιμη Μακεδονία. Οἱ ἐνθουσιώδεις φοιτήτριες, ὡστόσο, μᾶς ἐξέπληξαν μέ τήν ἐκδήλωση-παρέλαση πού ἔλαβε χώρα στό χωριό τῶν Ἄνω Ποροῖων τήν Κυριακή 5/8 μετά τή θεία Λειτουργία. Ἡ κατάθεση στεφάνου στήν προτομή τοῦ Πορογιώτη ἥρωα Δημητρίου Ἰτσιου, παρουσία τῶν ἀπογόνων του, συγκλόνισε ὅλους τούς παρόντες καί ἰδιαίτερα τούς συγχωριανούς του.

Εὐχαριστοῦμε, Κύριε, γιά τόν θεϊκό πόθο ἑκατοντάδων προσώπων πού συμμετείχαν στά τριήμερα τῶν γυναικῶν. Πῶς εἶναι δυνατόν νά ζοῦμε ὅλο τόν χρόνο μέ τήν ἀπαντοχή αὐτῶν τῶν μετρημένων ὥρων καί μόλις περά-

σου με
τήν πύλη
της κα-
τασκή-
νωσης
νά
ζων-
τανεύ-
ουν οί
ἐμπειρίες
ὅλων τῶν
ἐτῶν, σάν
νά μή φύ-
γαμε ποτέ; Φέτος

ἦταν ὄντως συμπυκνωμέ-
νη πνευματική τροφή τό κάθε
τριήμερο μέ τό δικό του χρώμα κάθε φορά. Ἀ-
νοιχτές καρδιές καί μοιρασιά σοβαρῶν
σκέψεων καί ψυχαγωγικῶν προγραμ-
μάτων στήν πολυαγαπημένη τραπε-
ζαρία. Ἐνιωθες τήν ἔγνοια τῶν στε-
λεχῶν, ἀλλά καί
τή διάθεση

κάθε ψυχῆς νά ἐξασφαλίσει ἰσχυρή ἀνα-
τροφοδότηση γιά τίς παγωνιές τοῦ χειμῶ-
να. Καί στόν ἀποχαιρετισμό, τό τελευταῖο
πρωινό αὐθόρμητα ἀναπέμπαμε ὅλες θερμή
δοξολογία στόν Θεό, διότι ἔχει τέτοια δύναμη ὁ λό-
γος τοῦ πού ζωογονεῖ μέσα μας τήν ἀποσταμένη ἐλπίδα.
Αὐτό τό δῶρο εἶναι καθαρά τῆς χάριτος τοῦ Θεοῦ.

Εὐχαριστοῦμε, Κύριε, γιά τή φιλαδελφία πού ἀπολαύσαμε στά τμήματα τῶν

Ἐπιστημόνων καί συνεργατῶν. Μέσα στίς δεκαετίες κοινῆς πορείας, κοινῆς κατασκηνωτικῆς ζωῆς νιώθουμε πλέον τίς καρδιές νά ἀκουμπούν ἢ μιά στήν ἄλλη, νά γίνονται ἓνα. Μία μικρή οἰκογένεια μέ πολλά ἀδέλφια. Κατάθεση τοῦ ἀγώνα, στηριγμός τῆς ἀδελφῆς πού σηκώνει βαρὺ σταυρό μέ τήν υἱεὶα τῆς, μοιρασιά στίς ἀγωνίες τῆς ζωῆς... ἀλλά καί γλυκασμός σέ κάθε ἐπικοινωνία μέ τόν Θεό. Οἱ θεῖες Λειτουργίες στόν ἀγαπημένο Ἀι-Γιώργη εἶχαν μιά ἔκτακτη κατάνυξη. Κατά κοινή ὁμολογία οἱ ἀπαλές ψαλμωδίες ἀνέβαζαν νοῦ καί καρδιά σ' ἐκείνη τήν ἄλλη συχνότητα. Ἐνώναμε τίς ταπεινές μας δοξολογίες μέ τόν τρισάγιο ὕμνο τῶν ἀγγέλων καί προσλαμβάναμε τό φῶς τό ἀληθινό, κοινῶν τοῦ ἀχράντων Μυστηρίου. Οἱ ἀγιογραφικές μελέτες συμπλήρωναν τήν τροφή τῆς ψυχῆς μέ λόγο καθάριο, πατερικό, ἀνόθευτο. Οἱ συζητήσεις ἐποικοδομητικές, οἱ γιορτές σταθμοὶ ἀναβαπτισμοῦ, τά ἡμίωρα λεπτά μέ βαρύτητα αἰωνιότητος, εὐκαιρίες ἐπαναπροσδιορισμοῦ τῶν προτεραιοτήτων στή ζωή: πρώτη θέση, Ἐσὺ, Κύριε!

Μία φαμελιά μέ πρόσωπα πολὺ ἀγαπητά πού, μόλις συναζόμαστε «ἐπὶ τὸ αὐτὸ», βιώνουμε πιό αἰσθητὰ τό θαῦμα τῆς ἐνότητος. Βραδιές ξεχωριστές πού αὐθόρμητα ἐκφράσαμε τό εὐχαριστῶ μας στό ἀρχηγεῖο μέ ἓνα μελωδικό τραγούδι κάτω ἀπὸ τό ψηλὸ μπαλκόνι ἢ μέ μία ἰδιαίτερη γιορτὴ εὐχαριστίας γιὰ κάθε ὁμαδάρχισσα ἢ μέ μία ἀνασκόπηση ἀπὸ τά πρῶτα ἐφηβικά χρόνια πού ἀναθέρμανε τόν σύνδεσμο τῆς ἐν Χριστῷ ἀγάπης.

Πόσα θεϊκὰ δῶρα μπορεῖ νά χωροῦν μέσα σέ ἓνα πενήντημερο; Πόσες ἄπειρες προεκτάσεις μπορεῖ νά δώσει σέ ἑκατοντάδες καρδιές μιά περιορισμένη τοπικὰ βουνοπλαγιά; Πόσο ἐντονὴ μπορεῖ νά εἶναι ἡ παρουσία σου,

Κύριε, σ' ἔνα τόπο ποτισμένο ἀπό χιλιάδες καρδιόβγαλτες προσευχές; Καί ποιοί νά 'ναι αὐτοί οἱ γνωστοί καί ἄγνωστοι πόλοι ἑλξης πού μαγνητίζουν ὅλο τό καλοκαίρι τή χάρη σου

πάνω ἀπό τήν κατασκήνωση γιά χάρη μας; Γιά τί πρῶτο καί γιά τί δεύτερο νά σέ εὐχαριστήσουμε; Τό ὄνομα τῆς κατασκήνωσης μᾶς ἐκφράζει πλήρως. Ἀξίωνέ με κι ὅταν πονῶ κι ὅταν γελῶ, στόν ἀγῶνα ὅλης τῆς χρονιάς, νά τό θροντοφωνάζω μέ λόγο καί πράξη: «Κύριε, εὐχαριστῶ ἐν παντί»!

ΓΟΜΑΤΙ

Ὁ ἐπίλογος τῆς κατασκηνωτικῆς μας διακονίας γράφτηκε στό Γομάτι Χαλκιδικῆς. Στό τετραήμερο 30/8 μέ 2/9 περίπου 100 οἰκογένειες εἶχαν τήν εὐκαιρία νά ζήσουν «ἐπὶ τὸ αὐτὸ» σ' ἕνα οἰκογενειακό κλίμα, μ' ἕνα πρόγραμμα προσαρμοσμένο γιά κάθε ἡλικία. Οἱ γονεῖς εἶχαν τήν εὐκαιρία νά παρακολουθήσουν πνευματικά θέματα σχετικά μέ τήν οἰκογενειακή ζωή ἀπό ἐκλεκτούς ὁμιλητές, ἐνῶ τά παιδιά ἀκολουθοῦσαν παράλληλα τό δικό τους πρόγραμμα. Ἀποκορύφωμα τῆς περιόδου ἀποτέλεσε ἡ γιορτή-ἀφιέρωμα στήν Μακεδονία, πού ἔκλεισε τήν περίοδο καί ἐνθουσίασε μικρούς καί μεγάλους.

Ἡ προσευχή ὅλων εἶναι ὁ Κύριος νά στερεώνει ὅλες αὐτές τίς οἰκογένειες καί μέ τή χάρη του ἡ ὁμορφὴ αὐτὴ παράδοση, πού ξεκίνησε ὁ ἀείμνηστος ἐπίσκοπος Φλωρίνης Αὐγουστίνος μαζί μέ τόν διδάσκαλο τῆς Ἀδελφότητάς μας Σ. Ν. Σάκκο, νά συνεχιστεῖ γιά πολλά χρόνια ἀκόμη.

